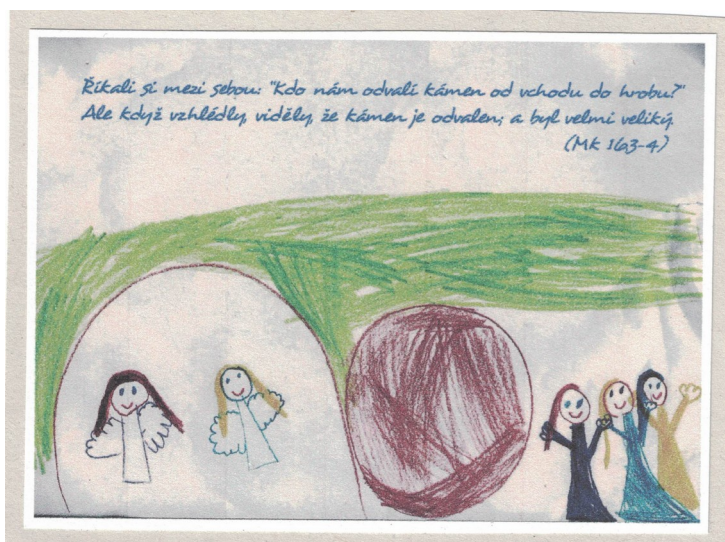

VELIKONOČNÍ POZDRAV

Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly k hrobu s vonnými mastmi, které připravily. Nalezly však kámen od hrobu odvalený. Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. Zachvátil je strach a sklonily se tváří k zemi. Ale oni jim řekli: "Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát."

Tu se rozpomenuly na jeho slova, vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním. Byla to Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakubova a s nimi ještě jiné, které pověděly apoštolům.

(Lukášovo evangelium 24,1-10)

Milé sestry a milí bratři, milí přátelé,

píši Vám v čase, který je náročný a těžký, v čase, kdy celá země a další státy Evropy a světa zápasí o zdraví a životy lidí. Ze srozumitelných důvodů, aby se zabránilo šíření nákazy, se nekonají bohoslužby a další církevní a sborová shromáždění. A tak i v čase Velikonočním zůstaneme doma a bohoslužby budeme moci sledovat v televizi. Spojení však budeme myšlenkami a v modlitbách, vírou v Boha a také nadějí, kterou Velikonoce přináší, kterou dává velikonoční evangelium Ježíše Krista, který byl za nás ukřižován, ale třetího dne vstal z mrtvých, byl vzkříšen.

V prvním listu do Korintu apoštol Pavel píše: *Chci vám připomenout evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval - vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratřím najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně. (1 Kor 15,1-8)*

V Ježíši byla lidmi ukřižována Boží láska, soucit, milosrdenství, pravdivost a obětavost, s jeho tělem byly zavřeny do hrobu, ke kterému byl přivalen veliký kámen. Ale copak lze Boží lásku zavřít do hrobu?! Boží láska je silnější než zlo i smrt. Věříme-li Bohu, věříme-li Ježíši Kristu, jsme napojeni na tuto lásku, vzkříšení platí také pro nás.

V Listu Efezským stojí: *Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši. (Ef 1,4-6)*

Přeji Vám, abyste v tomto těžkém čase pandemie a zároveň čase svátku Velikonoc, měli dobré zdraví, pevnou víru, jistou nadějí. Pavel povzbudivě píše: *Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. (Ř 12,12)*

Myslím na Vás, těším se na setkání.

Váš farář Filip Šimonovský

A pokoj Boží, který převyšuje veškeré lidské pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl, v Kristu Ježíši, našem Pánu. Amen

BIBLICKÉ ZAMYŠLENÍ NA VELKÝ PÁTEK

Kazatel 12,1; Lukáš 23,42

„Pamatuj na svého Stvořitele ve dnech svého jinošství, než nastanou zlé dny a než se dostaví léta, o kterých řekneš: "Nemám v nich zalíbení“.

Zločinec řekl: "Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království."

Člověče pamatuj! Pamatuj!

Ale na co? Špatná paměť... Zapomněl jsem. Nevzpomínám si už, že v mém životě jde také o život a smrt. Život lze i prohrát, promarnit, minout se v něm s tím, co mu dává chuť, hloubku, radost, váhu - takovou, že za to stojí i něco snést, jít těžší cestou z těch, které se nabízí.

Pamatuj. Ale na co? Už je to pryč... Zapomněl jsem.

Ale jeden nezapomněl. Ježíš.

Chtěla by sis to vyměnit s tím zločincem? Chtěl bys být tak blízko Ježíše, sice v bolesti, ale říci mu slova: Ježíši pamatuj na mne... Slyšet jeho odpověď?

Těžká otázka. Bolesti i smrti se bojím. Ale stejně se jim nevyhnu. A tak si opakuji s Kazatelem: Pamatuj na svého Stvořitele. Jednou nastanou zlé dny, možná už jsou tady, léta, o kterých řekneš: Nemám v nich zalíbení. A třeba to nebudou léta bolesti, nedostatku, boje o čas, kterého je vždycky málo, léta utrpení. Budou to léta marnosti a zbytečného pachtění, honby za větrem a pořizování věcí, jejich údržby a péče o ně, roky zlobení a sporů o malichernosti...

Můj Pane Ježíši, bratře, ty jsi umíral i za mne. Můj strach i mé viny jsi vzal na sebe a nesl je. Dej mi sílu k těžké cestě, přijde-li, před kterou nebudu utíkat. Amen.

BIBLICKÉ ZAMYŠLENÍ NA VELIKONOČNÍ NEDĚLI VZKŘÍŠENÍ

Žalm 141,8

K tobě, Panovníku Hospodine, pozvedám své oči, utíkám se k tobě, nevydej mě smrti.

Když ženy stály v prázdném hrobu, ke kterému přišly, aby natřely vonnými oleji Ježíšovo tělo, tak se rozhlížely všude kolem, po zemi té jeskyně, venku, za ní se také podívaly, i za křoví opodál. A když ho nemohly najít, začaly se zase víc a víc dívat do sebe. Po Velkém Pátku, po ukřižování byla tohle další rána. Přišly o naději, o radost a lásku, které vojáci ukřižovali spolu s Ježíšem. A pak už jim zbylo jen jeho tělo. Aspoň něco! Jenže ani to teď nemají.

Dívají se kolem sebe, pod své nohy, dívají se do sebe, do vlastní duše. Kam se nepodívaly, bylo nebe.

Pak se jedna z nich, možná Marie z Magdaly, nebo snad Jana, či Zuzana, nahlas pomodlila: „K tobě, Panovníku Hospodine, pozvedám své oči, utíkám se k tobě, nevydej mě smrti.“ A všechny zvedly oči k nebi a spatřily záři, jas, světlo Vzkříšeného. A v jejich duši vytryskl pramen naděje, radosti a lásky.

Bože, když přichází těžké věci, a je toho moc na jednoho člověka, prosím pozdvihni mé oči, abych spatřil nebe a s ním i tvoji naději a lásku. Prosím o radost ze vzkříšení Ježíše, které je i mým vzkříšením. Amen